

DEVRİMCİ İŞÇİLER; Anti - Faşist Mücadeleyi örgütlemek ve Yükseltmek için GÖREV BAŞINA!...

DİSK 7. Genel Kurulu 25-30 Haziran günlerinde toplanıyor. Sınıf mücadelesinde önemli bir yeri olan DİSK'in Genel Kurulu dost ve düşman bir takım çevreler tarafından yakından gözlenecektir. Ve en önemlisi de yüzbinlerce işçinin yüreği Genel Kurul salonunda atacaktır.

YAŞANILAN DURUM VE DİSK

Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halklarımızın ekineğini, onurunu, namusunu hedef alan faşist saldırılar hayasızca sürmektedir. Halktan yana bir tek sesin çıkmayacağı, bir tek yüreğin çırpınmayacağı bir esirler toplumu yaratmayı hedefleyen faşist teörün önümüzdeki günlerde hızını artırarak iç savaşın derinleştirilmesi doğrultusunda süreceğinden şüphe yoktur.

Çünkü; İran'ın kopmasından sonra ABD emperyalizmini orta-doğuya yönelik politikalarını kendisinin bu bölgedeki temel dayanağını oluşturan Mısır-İsrail cephesinin güçlendirilmesine yöneltmiştir. Şimdi ABD emperyalizmi bu cepheyi Türkiye-Irak-S. Arabistan'la takfiye etmeye çalışırken diğer yandan oluşturulmaya çalışılan Arap-Filistin cephesini engellemek istemektedir. Hiç şüphesiz ki bu politika Orta-Doğu'da Türkiye'yi «en iyi» şekilde kullanmayı hedeflemektedir. Yapılan gizli anlaşmalar, Nato toplantıları, Askeri yardımlar, ABD temsilciler meclisinde ülkemiz hakkında söylenen sözler; Türkiye'ye Orta-Doğu'da ABD emperyalizminin yüklemek istediği görevlere ilişkindir. Türkiye'nin bu görevleri yerine getirebilmesinin yolu da ülke içindeki toplumsal muhalefeti bastırmaktan geçmektedir.

Bugün milyonlarca emekçi MC'nin zulmüne, sıkıyönetimin ve sivil faşistlerin saldırılarına boyun eğdirilmek istenmektedir. Tarsus'ta İnciraltı'nda kitlelere idam mangalarının yayılım ateşi açılmakta onlarca kardeşimiz katledilmektedir. Binlerce insan gözaltına alınarak işkence tezgahlarına yatırılmakta, işkenceyle öldürülmektedir. Sivil faşist çeteler MC'nin ve sıkıyönetimin sağladığı sınırsız olanaklardan yararlanarak ülke düzeyinde hakimiyet kazanma savaşlarını hızlandırmakta kadın erkek çocuk çocuk demeden hayasızca saldırılmaktadırlar. Bu çatışmalar toplumun bütün kesimlerini etkisi altına almakta ve ülkemizde küçük çaplı bir iç savaş yaşanmaktadır. Bu ölüm kalım savaşın-

da emekçi halk güçleri dişyle tırnağıyla direnmektedir. Ekmeğini, namusunu, canını ancak direnerek koruyabilmektedir. Devrimciler bu azgın faşist saldırıların emekçi kitlelerin bağrında yeşerttiği birleşme-örgütlenme eğilimlerini tesbit edip bunları devrimci bir doğrultuda kanalize etmenin yollarını aramakta, kitleleri mücadele etrafında örgütlemektedirler.

Yaşadığımız koşullarda Devrimci sendikalar, işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesini en iyi şekilde yürütme ve faşizme karşı yaratılmak istenen DİRENİŞ CEPHESİNE katkıda bulunmak göreviyle karşı karşıyadırlar. MC eliyle işçi sınıfımızın kazanılmış haklarına yönelik saldırılar artırılmıştır. Eşel Mobil sistemiyle ücretlerimiz dondurulmak istenmekte, Başbakanlık Toplu Sözleşme Koordinasyon başkanlığı aracılığıyla özel kesimleri de kapsamına alan sözleşme ilkeleri dayatılmaya çalışılmakta ve faşist sendikacılığa giriş hazırlıkları hızlandırılmaktadır. AMAÇ İŞÇİ SINIFINI ÖRGÜTSÜZ KILMA, ANGARYAYA ÇALIŞTIRMA, FAŞİZMİN DENETİMİNE SOKMA VE SESSİZLEŞTİRMEKTİR.

DİSK, hâkim sömürücü sınıfların bu saldırılara karşı üyelerini kucaklayan, onları bilinçlendiren, örgütleyen, mücadeleye sokan ve bütün bunları emekçi halklarımızın faşizme karşı sürdürdüğü direniş mücadelesine tabi kılan bir mücadele ve örgütlenme anlayışına sahip değildir. Çünkü DİSK'te hakim olan revizyonizm ve reformizm'dir.

Bu durum işçi sınıfımıza yönelik saldırılarda bir olumsuzluktur. Çünkü revizyonizm ve reformizm işçi sınıfının gücüne güvenmez. Gelişen sınıf çatışmalarının sınıfımız içersinde yarattığı dinamikleri örgütleyemez ve mücadeleye sokamaz. Ekonomik-Demokratik haklar mücadelesinde ve bu doğrultudaki örgütlenmelerinde kendiliğindenci ve teslimiyetçidir. Anti-faşist mücadelede tekeli burjuvazinin bir kanadına bel bağlar. Sekter ve tasfiyecidir.

DİSK'in geçmişi ve sınıf savaşının çeşitli somut durumlarında aldığı tavırlar bu yargımızı doğrulamaktadır. Mevcut yapılanmasıyla gelişen koşulların önüne çıkardığı karmaşık sorunları çözümlenemeyen DİSK atıl duruma düşmüştür.

DİSK'te hakim olan bu anlayışlar işçi sınıfına güvenmez, bu nedenledir ki harekete geçirilmesi gereken güç ihmal edilip çözüm işçilerin dışında aranır. Faşist saldırıları ve işverenlerin uygula-

malarını etkisiz kılabacak esas gücün işyeri işçi örgütlenmelerinin olması gerekirken çözüm Mersin Soda Fabrikasında olduğu gibi CHP'li ilerici sayılabılarda aranır. Ve sonuçta işyeri faşistlere teslim edilir. Ekonomik-demokratik haklar mücadelesinde kendiliğindenci ve teslimiyetçi olan bu anlayışlar 40.000 işçiyi MESS'İN dayatmaları karşısında satarlar. Onbinlerce tekstil işçisini çadır grevine mahkûm ederler. Çevre halkıyla aralarına set çekilen ve mücadelenin kızgın pratiğine örgütsel olarak hazırlanmayan işçiler sonu yenilgiyle bitecek olan bir beklentiye sokulurlar.

Faşist saldırılara karşı en geniş işçi kitlesini eğitime, örgütlemeye ve mücadeleye sokma görevlerini yerine getirmeyen, işçilere faşizme karşı somut politikalar üretmeyi, çevre fabrikalardaki ve semtlerdeki emekçilerle ilişki geliştirilmesini ve kurtuluşlarının ancak kendi güçlü kollarına bağlı olduğunu kavratmayan bu anlayışlar, işçi sınıfını tekelci burjuvazinin bir kanadına bel bağlamaya sürüklerler. Bu nedenle CHP seçimlerde koşulsuz desteklenir. Sıkıyönetim süngüleri altında oynanan «demokrasıcılık» oyununda figuran olunur. Faşist terör karşısında kurtuluş CHP'de görülür.

İşçi tabanı kavranılmadığı ve örgütlenilmediği için işçilerin çeşitli sorunlar karşısındaki eğilim ve düşünceleri kararlara yansıtılmamakta ve kaçınılmaz olarak demokratiklik kaybolmakta işleyişte sadece merkezîyetçilik kalmaktadır. Yalnız bu merkezîyetçiliğin tabandaki dinamikler örgütlenilmediği için yaptırım gücü olmamaktadır. Ve çoğu kez kararlar sorunlara çözüm bulmaktan uzak olmaktadır.

Bütün bunların kaçınılmaz sonucu sekterlik ve tasfiyeciliktir. DİSK'te durum budur.

Bu gün DİSK, sınıf mücadelesinin omuzlarına yüklediği görevleri yerine getiremez durumdadır. Bu durum, patronlar sınıfının sınıfımıza yönelik saldırılarında Oligarşiye cesaret vermektedir. Baskı yasalarına ve işçi haklarına yönelik saldırılarına karşı hiç bir şey yapılmamaktadır. Lokavtlara ve işten atmalara karşı anlaşılmalı (aslında anlaşılır) bir suskunluk hakimdir. Yaygınlaşan grev yasaklarına karşı sessiz kalınmaktadır.

Grevler bu günün siyasi koşullarında doğru yönlendirilirse etkili eylem türleridir. Ama bugün binlerce grevci işçi çadır nöbetine mahkûm edilmiştir. Gelinek noktada geniş işçi kitlelerinin örgütüne olan güveni kaybolma eğilimindedir.

Bu görevlerin yerine getirilmesinin sorumluluğunu doğrudan omuzlarında taşıyanlar, sorumluluktan kaçmanın bir yolu olarak kendilerini «Sosyalist hareketin birliği»ni sağlamayla görevlendirmektedirler. Şunu belirtelim, birlikten ideolojik birlik anlaşılmalıdır. İşçi sınıfının ideolojik-örgütsel birliğinden M-L parti anlaşılmalıdır. Daha açık bir deyişle devrimci görevleri yerine getirmemeyi «solda birliğin olmaması»na bağlayıp anti-faşist mücadelede somut görevlerden kaçmaktadırlar.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE, DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI YARATMA DOĞRULTUSUNDA DEVRİMCİ BİR ANLAYIŞLA KAVRANMALIDIR?

Faşist saldırıların yurt düzeyinde artması «faşizme karşı birlik» sorununu güncelleştirmiştir. Faşizme karşı birlik sorunu herkesin üzerinde durduğu ve çokca lâfını ettiği bir konudur. Bu konuda bizi doğru çözüme götüreceğ bir yolun takip edildiğini söylemek mümkün değildir. Bugün yapılan herkesin kendi subjektif konumuna uygun bir çıkış bulabilmek için teorik bir kılıf uydurma çabasıdır. Şüphesiz ki en iyi çare sınıf mücadelesinin ve siyasi pratiğin SOMUT SORUNLARINI daima öne çıkarmaktır.

Faşizme karşı mücadele hangi siyasi hedefe yöneltilmelidir? Nasıl bir anti-faşist iktidar alternatifi hedeflenmelidir? Faşist saldırılar karşısında geniş halk kesimlerinin savunulması nasıl bir örgütlenme ve mücadele anlayışıyla sağlanabilir?

Faşizme karşı birlik, herşeyden önce somut bir mücadele için birlik olarak anlaşılır ve doğru bir mücadeleyi içerir. Bu ise öncelikle ülkemizde faşizmin doğru tahlili ile mümkündür. Faşizme karşı mücadeleyi çoğu açık faşizmi engelleme mücadelesi olarak görüyor. Bu ülkemizde burjuva demokrasisi olduğu şeklindeki yanlış tespitlerden kaynaklanmaktadır. Böyle olunca faşizm tehlikesini engelleme, faşizmin tırmanmasını durdurma «burjuva

demokrasisini» faşist harekete karşı koruma şeklinde bir mücadele anlayışına yol açmaktadır. Ülkemizdeki siyasal rejim burjuva demokrasisi değildir. Sömürge tipi faşizmdir. Faşist saldırıların ESAS KAYNAGI burdadır. Sömürge tipi faşizm yukarıdan aşağıya doğru bir saldırı stratejisi izler. Faşizm bu yolla kitle tabanına kavuşmak istemektedir. Faşizmin bu yönde saldırısı şüphesiz ki mevcut devlet iktidarının bütün kurumlarını klasik faşist bir devlet kurumlarına dönüştürmek amacıyla taşır. Sivil faşist hareket böyle bir işleyişin ürünüdür. Ve bu işleyiş de emekçi halklarımıza yönelik faşist saldırılar çok yönlüdür. MIT, CIA, Kontrgerilla ve sivil faşist çetelerin saldırıları, faşist yasa ve yasakların baskıları yetmez ise sıkıyönetim vs. araçlarla sürdürülen saldırılar yetmezse, zaten sınırlı olan demokratik haklar bir kenara itilmekte ve faşizmin icrasına geçilmektedir (12 Mart örneği).

Bu durumda, anti-faşist mücadelenin güncelliğini koruyacağı gibi, uzun süreli bir direniş mücadelesi olarak ele alınması gerektiği de açıktır. Bu çözümleme temelinde anti-faşist mücadelenin doğru taktiklerini geliştirebileceğinin bilincinde olan devrimci hareketimiz (D. Y.) FAŞİZME KARŞI BİRLİK SORUNUNU özetle;

— Faşizme karşı mücadeleyi bir devrim mücadelesi olarak kavrar. Bu sömürge tipi faşizmi yıkmaya, yerine halkın demokratik iktidarını kurma mücadelesidir. Bu mücadeleyi esas, açık faşizme geçişi engellemeyi buna bağlı (tali) olarak ele alır.

— Böyle olunca, faşizmi yenmenin uzun süreli bir direniş mücadelesinden geçilerek mümkün olacağı tespitini yapan; bu aşamada (uzun bir süre) anti-faşist mücadelenin faşizmin saldırılarına karşı koyma; toparlama, örgütlenme ve güçlenme döneminin de bulunduğu ve dolayısı ile bir direniş mücadelesi karakterinde olduğunu saptayan;

— Faşizmin saldırı politikalarını karşılayacak, somut karşı politikaları geliştirip uygulamaya koyabilecek, bunu en geniş anti-faşist güçlerin ortak eylemlerini örgütleyerek en iyi bir şekilde yapabileceğinin bilincinde olarak ele alacak olan;

— Faşizme karşı mücadelede halkı seferber etmeyi bir an bile unutmayacak, halkı faşizme karşı mücadelede siyasi olarak ve araç-gereç olarak donatabilmek için elinden gelen bütün çabayı sarf edecek olan;

— Bu aşamada anti-faşist mücadelenin, faşizmin saldırılarına karşılık bir savunma çizgisi izlemek zorunda olacağını bilen;

—Bu savunmayı aktif bir savunma olarak kavrayan,

— Bu aktif savunmayı, faşist güçleri yıpratarak geriletken, faşist güçlerin moralini bozan, saflarını dağıtan; anti-faşist güçlerin ise moralini yükselten ve halk kitlelerini mücadele etrafında örgütleyen ve giderek devrimci güçleri geliştiren bir eylem çizgisi ile sürdüreceğ olan;

— Bünyesinde bu aktif savunmayı doğru eylem çizgisi hayata geçirecek, gerçekleştirecek araçları (örgütleri) bulunduracak ve geliştireceğ olan;

— Yine bünyesinde faşizme alternatif bir halk demokrasisini besleyip büyüteceğ olan, faşizme alternatif halkın iktidar organlarını geliştirebileceğ olan;

— Ve giderek kendini geliştirip demokratik halk iktidarının temel aracı haline gelmeye, buna uygun bir yapılanışa doğru yükselmeyi hedefleyecek olan bir DİRENİŞ CEPHESİ olarak ele alınmaktadır.

Böylesi bir direniş cephesini oluşturmak için sarf edilen çabaları iki başlık altında toplamak mümkündür.

1) Direniş komiteleri,

2) Böyle bir direniş cephesi içinde yer alabilecek olan faşizme karşı aktif mücadeleye katabileceğ olan en geniş anti-faşist güçlerin ortak eylemleri örgütlenme çabaları.

Direniş komiteleri, direniş cephesinin en temel unsurlarından biridir.

Direniş komiteleri önerileri, halkın faşizme karşı her türlü direnişinin örgütlenmesi, faşizmin saldırıları karşısında halk yığınlarında ortaya çıkan direnme eğilimlerinin doğru bir doğrultuya kanalize edilmesi ve kalıcı bir anti-faşist mücadeleye dönüştürülmesi gereğinin sonucu olarak ve faşizme karşı BİRLİK SO-RUNUNA, TABANDA karşılık olarak ileri sürülmüştür.

Faşizme karşı, en geniş halk kesimlerinin birliği anti-faşist halk cephesinin oluşturulması olarak ele alınmalıdır. Ki bu sorunun temel çözüme ulaştırılması anti-faşist halk güçlerinin devrimci bir önderliğe ulaştırılması ile olanaklıdır.

DİSK'İN FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE OMUZLARINA DÜŞEN GÖREV, DEVRİMCİ ANLAYIŞIN ÖRGÜTE HAKİM KILINMASIDIR, BUNUN İÇİN DEVRİMCİ İŞÇİLER EN GENİŞ KİTLEYİ ÖRGÜTLEYEREK MÜCADELEYE SOKACAK OLAN DİRENİŞ KOMİTELERİNİ KURMAK İÇİN SEFERBER OLMALIDIR.

Faşizme karşı birlik sorunu olan DİRENİŞ CEPHESİNİN yaratılmasına DİSK'in katkıda bulunması devrimci görevdir. Yani DİSK, bugün emperyalizmin ve onun uzantısı yerli egemen güçlerin politik iktidarını güçlendirmek amacıyla girdiği iç savaşı derinleştirme doğrultusundaki faşist terör ve katliamların yanı sıra ekonomik-demokratik hakların gaspına karşı direnen halk kitleleri safına örgütlü gücüyle katılmak zorundadır. Devrimci görev budur.

Bu görevi yerine getirebilmek doğru bir örgütlenme, mücadele anlayışı ve çalışma tarzıyla mümkündür.

Bugün işçi sınıfımız çok yönlü saldırılarla karşı karşıyadır. İşten atmalardan-faşist teröre, ücretlerin dondurulmasından-sıkıyönetimin saldırısına, lokavtlardan-mecburi sendikacılığa (faşist sendikacılık) kadar her türlü saldırı işçi sınıfımızı hedeflemektedir. Bütün bunlar işçiler arasında yoğun bir potansiyelin oluşmasına neden olmaktadır. Şimdi görev bu potansiyeli örgütlemek ve anti-faşist mücadelede harekete geçirmektir.

Bu örgütler (direniş komiteleri)

— İşyerlerinde işçilerin katılımıyla oluşturulmalı ve süreçte var-diya ve ünitelere uzanan alt görev komiteleri de aynı yöntemle teşekkül ettirilmelidir.

— HER İŞYERİNDE DİRENİŞ KOMİTELERİ KURALIM

— İŞYERLERİMİZİ ANTI-FAŞİST KALELER HALİNE GETİRELİM

— SENDİKAL DEMOKRASİYİ HAKİM KILMAK TASFİyecİLİĞİ ENGELLEMek İÇİN ÇALIŞALIM

— DİSK'TE REVİZYONİZMİN VE REFORMİZMİN ETKİNLİĞİNİ KIRALIM. İŞÇİ SINIFI İDEOLOJİSİNİ DİSK'E HAKİM KILALIM

— DEVRİMCİ İŞÇİLERİ SENDİKA YÖNETİMLERİNE GETİRELİM

— Oluşturulan komiteler, çevre fabrika, mahalle, okul vb. yerlerdeki komitelerle irtibatlı olmalıdır.

— İşverenlerin, faşistlerin, sıkıyönetimin, saldırılarına karşı anında karşı politika geliştiren, geliştirdiği politikayı pratiğe uygulayabilen yetkinliğe kavuşturulmalıdır.

— Faşizme ve işverene karşı hareket ettirilmesi mümkün olan herkesi mücadeleye sokmayı hedeflemelidir.

— Faşist saldırıları göğüsleyip etkisizleştirebilecek şekilde teçhizatlandırılmalıdır.

— İşçilerin kararlara katılma ve yönetme alışkanlıkları geliştirecek olan bir işleyişe (demokrasiye) sahip olmalıdır.

— Demokratik-merkeziyetçilik işleyişi içinde sendikasının karar almasında doğrudan sürece katılan bu komiteler merkezi kararların uygulanmasında en geniş işçi kitlesinin harekete geçirilmesinden sorumludurlar.

— Bu örgütlenmeler DİSK bünyesinde iki-yönlü merkezileştirilmelidir.

1 — Örgütlü olduğu sendika bünyesinde

2 — Bölgeler bünyesinde

Ancak böylesi örgütlenmeler tabandaki dinamikleri harekete geçirebilir. Ve DİSK'in merkezi kararlarının oluşması sürecindeki demokratiklikle merkeziyetçiliğindeki yaptırımcılık sağlanabilir. Sınıflar arası kamplaşmaların ve çatışmaların iç savaşın derinleştirilmesi doğrultusunda bir hat izlediği günümüz koşullarında yeni ve karmaşık görevlerin önümüze çıkmazı kaçınılmazdır. Bu görevlerin yerine getirilmesi objektif şartları dipdiri önümüzde duran, Genel grev, bölgesel grev, sempati ve destekleme grevleriyle daha çeşitli eylem türlerinin patronların saldırılarını boşa çıkartmak, faşist güçleri geriletme, işçilerin ve halkın mücadele azmini yükseltmek üzere koşullara uygun etkin bir şekilde uygulanması bu örgütlenmeleri hayata geçirmeye bağlıdır. DİSK'İN VARLIĞININ DEVAMI BU DİNAMİKLERİN DEVRİMCİ BİR TARZDA ÖRGÜTLENDİRİLMELERİNE VE MÜCADELEYE SO-KULMALARINA BAĞLIDIR.

Zira sınıf mücadelesinin yasaları acımasızdır.

TALEPLERİMİZ :

1 — Sömürücü sınıfların egemenlik aracı ve baskı mekanizması olan mevcut devlet yapısı, tüm faşist kurumlarıyla birlikte lağvedilmeli, yerine halkın kendi demokratik egemenliğini getiren organlar kurulmalıdır.

2 — Ülkemizin emperyalizme bağımlılığına her alanda ve derhal son verilmelidir.

3 — Demokratik halk iktidarı ülkedeki büyük toprak mülkiyetine son vermeli.

4 — Bütün halkın ihtiyaçlarını gözeten bir merkezi ekonomi politikası izlenmelidir.

5 — İşçiler-köylüler ve bütün halk için yeterli sosyal haklar ve güvenceler oluşturulmalıdır.

Devlet herkese yeterli, ucuz, sağlığa uygun konut sağlamalıdır.

Devlet herkese çalışarak geçimini sağlayabileceği, iş bulmakla yükümlü olmalıdır.

16 yaşından küçük çocukların ekonominin hiçbir alanında çalışmalarına izin verilmemeli, herkese yeterli öğretim mecburi kılınmalı ve parasız eğitim olanakları herkese sağlanmalıdır.

Tüm köyler elektrik, su, yol, okul ve yeterli sağlık hizmetine kavuşturulmalıdır.

Bütün işyerlerinde yeterli işgüvenliği tedbirleri alınmalıdır.

Bütün işçilere haftada 2 gün izin sağlanmalı, zorunlu haller dışında fazla mesai, gece mesaisi yasaklanmalıdır.

Kadınlar, kadınlık özelliklerine zarar veren işlerde çalıştırılmamalıdır.

Bütün işyerlerinde kreş bulunmalıdır.

Çalışan kadınlara doğumdan önce ve sonra yeterli ve ücreti kesilmeden izin hakkı sağlanmalıdır.

Sağlık hizmetleri ve insanların sağlık sorunları ticaret konusu olmaktan çıkarılmalıdır. Devlet herkese parasız sağlık hizmeti, ilaç sağlamalıdır.

6 — Kürt halkı üzerindeki bütün baskılar kaldırılarak kendi kaderlerini tayin hakkı kayıtsız şartsız sağlanmalıdır.

7 — Devrimcilerin halk için bugün gerçekleşmesini istedikleri talepler:

Devrimciler, işçilerin, köylülerin, memurların tüm emekçi, yoksul halklarımızın, yoksulluktan, sömürü ve baskıdan kurtulabilmek için herşeyden önce böyle bir demokratik halk iktidarının kurulması gerektiğini bilmekle birlikte, bugün onların durumlarının biraz olsun düzelmesine yarayabilecek olan şu taleplerin gerçekleştirilmesini de istemektedirler :

Siyasi özgürlükleri kısıtlayıcı, örgütlenme hakkını sınırlayan bütün engeller kaldırılmalıdır.

Sıkıyönetim derhal kaldırılmalıdır.

MHP, ÜGD kapatılmalı, Kontr-Gerilla dağıtılmalıdır.

Valiler, kaymakamlar, hakimler doğrudan halk tarafından seçilmelidir.

Kürt Halkı üzerindeki baskılara son verilsin. Onların kendi kaderlerini tayin hakkı tanınsın.

Köylülerin bankalara ve tefecilere olan borçları iptal edilsin.

Orman köylülerinin kesimde çalışma koşulları, vahidi fiyatın saptanması, vb. köylü komitelerinin yetkisine bırakılmalıdır.

Mevcut orman suçları kaldırılmalıdır.

Erler üzerindeki baskı ve dayaağa son verilsin. Her türlü angarya kaldırılmalı.

Kürtlere ana dillerinde eğitim hakkı tanınsın.

Halka karşı suç işleyen faşist katiller dışındaki tüm mahkumlar serbest bırakılsın.

Ağaların toprakları köylülere dağıtılsın.

İMF'nin direktiflerine uyulmamalı, devalüasyon yapılmamalı, zamlar durdurulmalıdır.

Bütün dolaylı vergiler kaldırılmalı, patronların ödedikleri vergileri bu yolla halktan alması önlenmelidir. Çalışanlardan vergi alınmamalıdır.

Ev kiralari indirilerek dondurulsun, gecikondü yıkımı yasaklansın.

Asgari ücret 20.000 net olmalıdır.

MEYAK soygununa son verilmeli, bütün kesintiler faizleriyle birlikte ve paranın değer kaybı hesabedilerek geri verilmelidir.

Tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar sağlanmalıdır.

Zorunlu haller dışında işçilere fazla mesai ve gece mesaisi yasaklanmalıdır.

İşsizlik sigortası çıkarılmalıdır.

Kadınların çalıştığı her işyerinde kreş açılmalı, kadınlar uygun olmayan işlerde çalıştırılmamalı.

16 yaşından küçük işçilerin çalıştırılması kesinlikle yasaklanmalıdır.

Bütün işçilere haftada 2 gün izin verilmeli.

Maden işçilerinin günde 6, haftada 30 saatten fazla çalışması yasaklanmalıdır.

İşyerlerindeki sağlık koşulları düzeltilmeli. İşçi temsilcileri denetimine verilmelidir.

Yoksul köylülerin ve küçük üreticilerin bankalara ve devlete olan borçları kaldırılmalı.

Ürün fiyatlarının tespitine köylü komiteleri de katılsın.

Zengin köylülere, tefecilere, ağalara değil, yoksul köylülere kredi.

Herkese parasız sağlık hizmeti sağlanmalı.

Herkese parasız eğitim hakkı sağlansın.

DEVRİMCİ İŞÇİLER